

اهل مرکزی

یک لقمه عشق برای تمام مردم سرزمینم آرزو می کنم

محمد صالح علاء | نویسنده

در حوالی حادثه بزرگ نوروز، هنگامه سال تحویل، پر بهارم، شادی مرا غارت می کند و آهسته آهسته، خودم را می بخشم، که رویدادهای بزرگ گلابه‌های کوچک را در خود حل می کنند، تمام زمستان یاد قهر بودم، این دل که اغلب نق می زند، لوس می شود، من هم، گاهی سرش داد می کشم. آرزوها دارد که انجامش برای من مقدور نیست، می خواهد داستانی بنویسم، از مردم خاموش، گرفته لب، من هم سرش دست بلند می کنم، دلم را کتک می زنی، می گویم چرا از من ترانه ای می خواهی که پیش پیش می دانی خوانده نمی شود، بالاخره و به سختی زمستان را دست بسر می کنم، بهار را به اینطرف، طرف خودمان می کشانم، نوروز هم میانجی می شود، باخودم خوبام، می خواهم همین که سال تحویل شد، دست خودم را بیوسم، همان دستی را که هم اینها را نوسانده ام، زیرا پیش پیش می دانی که لحظه سال تحویل، بنا دارم بخودم بگویم، زندگی همین حال است، و ما آن در تغییریم، بگویم، زندگی لحظه لحظه نو شدن است، ساقه خوشه و درو شدن است، چنانکه چند روز پیش، زاون قو کاسیان، هنرمند

نامتام، اندرانیک اساطوریان درو شدند، احمد رسول زاده و مرتضی احمدی هم اکنون مقیم عالم نازند، پس اکنون بیا تا دست در گردن آینه بیا، یازدهم دست در جیب گل ها بکنیم، که در این حوالی عاشق تر از ما مردم کیست، من نوروز نه با ماه حرف می زنی، نه با ستاره ها، با خودمان حرف می زنی، ترانه نرم می گویم،

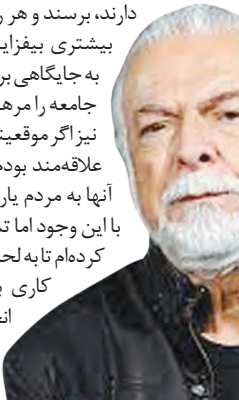
اهل فارس

آرزو می کنم جنگ سرانجام نیاید

جنگیز جلیوند | دیپلور بازنگر

سلامت باشند. آرزو می کنم این مردم در صلح و آرامش زندگی کنند و جنگ به سمنشان نیاید. آرزو می کنم قحطی و گرسنگی در این ملک راه نداشته باشد. امیدوارم برکت و نعمت نصیب همه ما شود. در انتها دوست دارم از جوانانی که در معیت جمعیت هلال احمر در طول سفرهای نوروزی به یاری هموطنان می شانند و می کشند فضای مساعدی برای هر چه زودتر برطرف شود و شرایط ایران به کمی عقب تر بر گردد. بر گردد به سال هایی که در رفاه نسبی قرار داشتیم. منظورم از کمی عقب تر سال های دور نیست. ۱۲ سال قبل که به ایران آمدم همه چیز خوب شروع شد. به همین خاطر به کشورم آمدم زیرا

به نظرم رسید در خارج ماندن فایده ای ندارد. وضع کشور رو به راه و همه چیز سر جایش بود. نیاز مردم کم بود و داشتند زندگی شان را می کردند. از ۱۰ سال پیش به این طرف، کم کم وضع تغییر کرد و حالا در چنین روزگاری قرار داریم. می خواهم آرزو کنم تمام مردم سرزمینم در صحت و

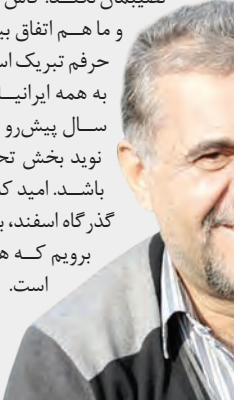
اهل همدان

برویم به آن سوئری که هوایش خوب است

مصطفی رحماندوست | شاعر

روزی تحویل سال در واقع با روزهای دیگر سال هیچ تفاوتی ندارد. این خورشید طلوع می کند و عصر که کم کم دارد می رود خیر از غروب می آورد. روز عید هم مثل همه روزها چنین است، با این وجود نامش نوروز است. نوروز در میان ما روز نو را نوید می آورد و این یعنی تغییر. همه ما آدمیان به تغییر دلبرستیم و آن را زیبا می دانیم. همه ما به دنبال زیبایی و تقدیری که در میانه زیبایی نهفته است در حرکتیم. راه را می پیماییم تا شاید با امیدی که در دل داریم با تقدیر محتوم اما شاید زیباییمان مواجه شویم. روزی

از پس روز قبل و سالی از پس سال قبل می آید و باز هم تغییر در پیش است. زمستان می رود و بهاری در پیش است. به گذشته که رجوع می کنیم، یاد شهرم می افتم. روزها و ماهها از پس هم می گذشتند و خبری از زمین خالی نبود. همدان بار بود از برف. برفی که به ندرت زمین را

اهل مازندران

رویای سلامت همه

بهداد سلیمی | ورزش بردار

هر کدام از ما یک آن مهم و دلربا است. آنی که نوید از دین یک بهار دیگر می دهد. خبر از زیبایی فصل زیبای که می تواند فرصت دیگری برای بودن و تلاش را در اختیارمان قرار دهد. من در آن لحظه برای مردم آرزوهای قشنگ می کنم. برای خودم هم آرزوها دارم. آرزوی این که سالی خوب با تلاش هایم رقم بخورد. مردم ایران همیشه حس زیبایی خودشان را به من نشان داده اند. وقتی پیام را روی سکوهای جهانی می گذارم اول از همه ذوق و شادی آنها در ذهنم نقش می بندد. چهره خیلی از آنها را می بینم که برای فرزند ایران خوشحالی می کنند خنده از درون چشم هایشان پیداست. برای من لحظه تحویل سال با آرزوی رقم خوردن چنین صحنه های کامل می شود

قرار گرفتن در لحظه تحویل سال. لحظه نابی است. همان آنی است که باید آرزو کرد. آرزوی من در این لحظه باشکوه برای مردمی که در میانشان رشد کرده و با دعاها و حمایت هایشان به جایگاهی که امروز در آن قرار دارم رسیدم. حل شدن تمام مشکلات اقتصادی و اجتماعی است. می خواهم از خدا بخواهم برای مردم کشورم بهترین سال ممکن را رقم بزنند. می خواهم آرزو کنم هیچ اتفاق بد و ناراحت کننده ای برای مردم ایران نیفتد. آرزو می کنم تعطیلات نوروز با سلامت همه کسانی که دیده و ندیده دوستان دارم به پایان برسد، تصادفا کمتر و کمتر شود و حتی وقتی صحبت از آرزوهای بدون سقف است، رویای سلامت همه را در سر می پرورانم. لحظه تحویل سال برای

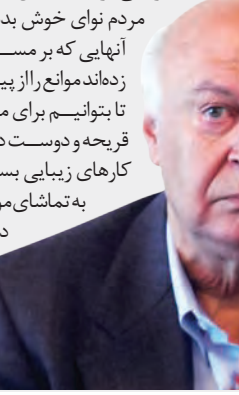
اهل آذربایجان شرقی

امید داشته باشید، من همچنان امیدوارم

فرهاد فخرالدینی | آهنگساز و رهبر ارکستر

حالا که قرار است شاهد بهاری دیگر باشیم می خواهم از مردمان ایران بخواهم امیدوار باشنند. درست همان طور که من و سایر هنرمندان امید داریم و به کارمان عشق می ورزیم. من با موسیقی زندگی می کنم. بدون موسیقی نمی توانم زنده بمانم. تمام زندگی من با موسیقی گذشته از این بابت به آن دوستانی که گمان می کنند چشمه ذوق ما خشکیده اطمینان می دهم که نسبت به چند سال پیش

حالا که قرار است شاهد بهاری دیگر باشیم می خواهم از مردمان ایران بخواهم امیدوار باشنند. درست همان طور که من و سایر هنرمندان امید داریم و به کارمان عشق می ورزیم. من با موسیقی زندگی می کنم. بدون موسیقی نمی توانم زنده بمانم. تمام زندگی من با موسیقی گذشته از این بابت به آن دوستانی که گمان می کنند چشمه ذوق ما خشکیده اطمینان می دهم که نسبت به چند سال پیش حرکاتم نرم تر، سنجیده تر و با برنامه ریزی بیشتر انجام می شود. چرا که امید، بسیاری از مشکلات را از سر راه بر می دارد. به حل شدن مشکلات اقتصادی و فرهنگی خوشبین هستم. انشاءالله در سال ۹۴ با توجه به سخنان خوب و شیرینی که مطرح شده از کسترها و واحدهای مختلف موسیقی نظیر گروه کرو و گروه های کوچکتر همگی فعال شوند و ادای خوش به اجرایی برنامه بردارند و حاصل این فعالیت ها خلق آثار زیبا باشند که ارمغانی برای مردم عزیز است

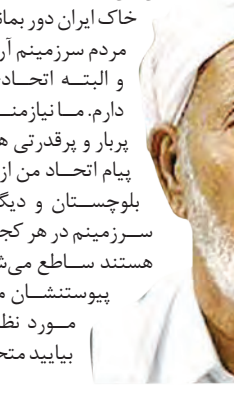
اهل سیستان و بلوچستان

بیا بیا متحده باشیم

شیرمحمد اسپندار | دولتی نواز

در آغاز تبریک و سلام را به همه ایرانیان می رسانم. هموطنان محترم بلوچ، کرد، ترک، فارس، لُر و خلاصه اقوام مختلف ایرانی، نوروزتان فرخنده. حرفم را با تبریک همه جانبه به ایرانیان آغاز کردم، چرا که سال هاست استانی که در آن زندگی می کنم، درگیر اختلافات طایفه ای است و من این اختلافات را دوست ندارم. آموزه های اخلاقی موجود در مکاتب فکری، فلسفی و دینی بارها و بارها پذیرش و سازگاری را مورد تأکید قرار داده اند. می دانید چرا؟ چون همین یک ویژگی بسیاری از مشکلات را از پیش روی ما آدمیان برمی دارد به شرط آن که همگراییم و

پذیرش را هر روز و هر روز بیش از پیش، در رفتارمان نشان دهیم. حرفم برای شما هم جالب است وقتی به یک کشور خارجی سفر می کنید در ابتدا در مقابل این سوال قرار می گیرید که شما اهل کجا هستید؟ پاسخ، ایران است نه یک قوم، استان و شهر خاص. بنابراین اهل

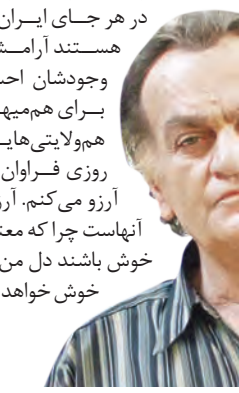
اهل قم

آرزویی برای آینده و آیندگان

فتحعلی اویسی | بازیگر سینما و تلویزیون

عید که می شود یاد دوران کودکی و خاطرات شیرینی می افتم که هنوز هم به خارج از ما مربوط است. ما را در وضعی قرار داده اند که نمی توانیم آن گونه که مستحق هستیم، زندگی کنیم. بخش دیگر مشکل هم مربوط به سوءمدیریت ها و عدم برنامه ریزی هاست. باید آرزو کنیم تمامی مشکلاتی که تا امروز روی موقیبت مان سایه انداخته اند کنار بروند و نور آفتاب بهروزی روی ایرانمان خودنمایی کند. همگرایی نیاز اصلی جامعه است. امروز نیازمند آن هستیم که تک تک ما مردم، دلمان برای هم بسوزد. امید که انسجامی به وجود بیاید و باعث شود در مسیر موقیبت گام برداریم و به نقطه ای که لایقش هستیم، برسیم. در نهایت برای همه خانواده ام سلامتی است. می کنم. امید که همه خانواده ام سلامتی است. می کنم. امید که همه خانواده ام سلامتی است. می کنم. امید که همه خانواده ام سلامتی است. می کنم.

شکل گرفت. خرمی و آبادی که در فردو وجود دارد هنوز هم مایه آرامش خاطر من است. بنابراین عید نوروز را به اهالی روستای پسر خاطرهام و به همه مردم ایران تبریک می گویم. همیشه به شادی مردم امید داشته ام. از این به بعد هم همین امید را با خود خواهم داشت. از این منظر امسال و پارسال تفاوت چندانی برایم ندارد، هر وقت که به لحظه تحویل سال نزدیک می شوم برای مردم ایران آرزوی شادی می کنم. امسال هم اگر زنده باشیم برای آینده و اگر زنده نباشیم برای آیندگان آرزوی زیبایی و شادی دارم. امیدوارم هر کدام از هموطنانم در هر جای ایران و جهان که هستند آرامش را از عمق وجودشان احساس کنند. برای هم میهنان و البته هم ولایتی هایم رزق و روزی فراوان و دل خوش آرزو می کنم. آرزوهایم برای آنهاست چرا که معتقدم آنها که خوش باشند دل من هم خوب و من در این منطقه

اهل البرز

کاش دلمان برای هم بسوزد

علیرضا حدیدی | پیشکسوت کشتی

با توجه به مشکلاتی که تحریم های اقتصادی برای کشور ایجاد کرده است، آرزوی این روزهای من معطوف به همین ماجراست. آرزو می کنم وضع معیشتی مردم بهتر شود و از زیر فشار بیرون بیایند. آرزوی من آن است که سال جدید پیام آور سلامتی، نشاط و بهروزی برای مردم باشد. همه می دانیم نعماتی که به ما عطا می شود، فقط نتیجه دعاها می نیست بلکه عامل اصلی آن دعاها دیگران در حق ما است. باید برای دوستان خود ارزش قایل شویم و کسانی که ما را دوست دارند، تنها نگذاریم. آرزو می کنم مردم شهر و کشور ما امید بیشتری به آینده

هنوز نیامده، بنگرند. امید که موجی از انرژی در کل جامعه تزریق شود و جامعه نیز این موج را مال خود کند. از این رهگذر می شود به آینده های امیدوار بود که در آن ایرانی پر نشاط و سربلند داشته باشیم. آرزوی من این است که جوامع دیگر وقتی حال و روز ما را می بینند، به حالمان غیظه بخورند. امید که جایگاه اصلی کشور، مردم و تک تک

اهل بوشهر

آفتقد ساده دل نیستیم که آرزو کنیم

علی بابا جاهی | شاعر

لحظاتی که دور سفره هفتسین نشستیم، آرزو می کنند همه! اما من آرزو کنم که چه شود؟ آرزو کنم که چه چیز درست شود؟! آرزو کنم، باز هم؛ «اغنیای طوری سوار فیل بشوند، به مدرسه بروند این طوری» اما آرزو، چیزی درست نمی شود. باز هم مردم پایین دست، دست به گریبان معیشت خواهند بود. حتی سال بعد و سال بعد از آن، باز هم در مادرید گاو این طوری شاخ می زند! / زندان ابو غریب این طوری / حمام فین کاشان این طوری /

یک چشم غره می رود به من این طوری و یکی این طوری این طوری سال نواست، می شود آدم را از آب گرفت / او در جانش ستاره های نشانند تا تشنگی اش را تسکین دهد! / مسرد کامل از آب و نمک گرفته می شود، دوبار اول از آب / بعد از نمک

